

НАЦИОНАЛЕН ВЕСТНИК

ТРАКИЯ

Брой 1 • год. ХСV • 13 януари 2017 г. • цена 0,40 лв.

www.stdbg.org

2016: С КАКВО Я ЗАПОМНИХМЕ?

стр.4-5 и 8

ТРАКИЙСКАТА 2017 ГОДИНА В ДАТИ И СЪБИТИЯ

21 януари – Общо събрание на Върховния комитет на Съюза на тракийските дружества в България; **23 януари** – 145 години от рождението на Гоце Делчев; **26 януари** – 140 години от рождението на Михаил Герджиков; **7 февруари** – 117 години от смъртта на Капитан Петко войвода; **19 февруари** – 120 години от Учредителния конгрес на тракийската организация в България; **19 март** – 145 години от рождението на Лазо Лазов; **26 март** – Ден на Тракия. Почит към героите и мъчениците на Тракия; **март** – 95 години квартал „Тракия“ в Шумен; **април** – Национална среща „Завръщане към корените“; **От 13 до 15 април 1902**

дигителна война; **6 май** – Национален тракийски гергьовски събор в Одрин; Национален тракийски фолклорен събор „Гергьовден“ – Поморие; **май** – Национален фестивал „Фолклорен венец „Божура“ – край Средец; **25 май** – Национален тракийски християнски събор „Спасовден“ в мест-

койското дете, тракийски мемориал „Илиева нива“, община Ивайловград; **24 юни** – XIX национален тракийски събор „Кърджали 2017“; **26 юни 1907 г.** – умира Атанас Узунов; август – Национален тракийски събор, с. Славейно, местност „Хайдушки ливади“, община Смолян; Национален възпоменателен събор-поклонение в памет на загиналите от Илинденско-Преображенското въстание, местността „Петрова нива“, община Малко Търново; Национален тракийски фолклорен събор „Богородична стъпка“ в Старозагорските минерални бани; **септември** – Национален женски тракийски събор в памет на избитите жени и деца от с. Манастир, село Аврен, община Крумовград; **2 септември** – 105 години от смъртта на Стамат Икономов; **6 септември** – Денят на Съединението; **11 септември** – 145 години от рождението на Жеко Джебелов; **октомври** –

Михаил Герджиков

Гоце Делчев

г. се провежда Пловдивският конгрес на Одринския окръжен революционен комитет; **април:** 140 години от началото на Руско-турската освободителна война; **1 юни** – 80 години от смъртта на акад. Любомир Милетич; **юни** – Национален тракийски младежки събор – Ден на тра-

крийското дете, тракийски мемориал „Илиева нива“, община Ивайловград; **24 юни** – XIX национален тракийски събор „Кърджали 2017“; **26 юни 1907 г.** – умира Атанас Узунов; август – Национален тракийски събор, с. Славейно, местност „Хайдушки ливади“, община Смолян; Национален възпоменателен събор-поклонение в памет на загиналите от Илинденско-Преображенското въстание, местността „Петрова нива“, община Малко Търново; Национален тракийски фолклорен събор „Богородична стъпка“ в Старозагорските минерални бани; **септември** – Национален женски тракийски събор в памет на избитите жени и деца от с. Манастир, село Аврен, община Крумовград; **2 септември** – 105 години от смъртта на Стамат Икономов; **6 септември** – Денят на Съединението; **11 септември** – 145 години от рождението на Жеко Джебелов; **октомври** –

Национално тракийско поклонение „Дун на тракийската памет“, тракийски мемориал „Маджарово“, гр. Маджарово; **5 октомври** – през 1912 г. започва Балканската война; **ноември** – Четвърти фолклорен фестивал на любителските клубове по танци „Перпера“ – Кърджали; **10 ноември** – 110 години от гибелта на Лазар Маджаров; **2 декември** – 80 години от смъртта на войводата Руси Славов, 7 декември 1927 г. – подписана е спогодбата „Моллов-Кафандарис“; **15 декември** – 135 години от рождението на войводата Димитър Маджаров; **18 декември** – рожденият ден на Капитан Петко войвода; **27 декември** – 135 години от рождението на Анастас Разбойников.

ПАТРИАРХ НЕОФИТ ПОЖЕЛА МИРНА, ЗДРАВА И БЛАГОПОЛУЧНА 2017 г.

Нека Новата година бъде мирна, здрава и благополучна, изпълнена с всяко Божие към нас благословение, с добра воля, с нови надежди и с още по-въдъхновени пориви към всичко онова, което е добро, справедливо и съгласно с Божията воля, както се моли Църквата в този ден и както дълбоко в душата и в сърцето си желае всеки от нас. Това каза в словото си патриарх Неофит на Молебна за благословение на Новата 2017 г. в патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“, преди който беше отслужена и Света литургия за Васильовден. Негово светейшество пожела още Новата година да бъде изпълнена с Божията благодат, с милост и щедрости, с дела на милосърдие и с много лични и обществени успехи.

Нека радостта от Христовото рождение ни съпътства през настъпващото Новолетие, каза в словото си патриарх Неофит. Той пожела вестта за раждането на Божия Син и дошлото с Него наше помирение с небесата да ни укрепват и в Новата 2017 г., а Божият Дух – Духът на мъдростта и на всяка истина (Иоан 14:17; 15:26; 16:13), да насочва всички наши мисли и намерения към вършенето на добри дела, защото това е, което и Бог, и светът очакват от нас – да бъдем съработници Божии и всячески да допринасяме за осъществяването на Божията воля на земята. И така, подражавайки на Бога и живеейки в мир, в добросъсърдечие и взаимна любов (Еф. 5:1-2), да възплащаваме вярата си в дела на щедрост и добротворство, призова българите Негово светейшество.

НАПУСНА НИ ДЕЛЧО БАЛАБАНОВ

На 23 декември 2016 г. почина големият родолюбец Делчо Балабанов – потомък на тракийски бежанци от Беломорска Тракия. Делчо Балабанов е о.р. полковник, доктор по история, старши научен сътрудник. Роден е на 23 април 1937 г. в с. Белополци, Ивайловградско. Живял е в Крумовград, работил е в контраразузнаването в ОУ на МВР – Стара Загора.

Продължава на 2-а стр.

РУМЕН РАДЕВ ЧЕСТИТИ НА БЪЛГАРИТЕ НОВАТА 2017 г. ПРЕЗ ФЕЙСБУК

Новоизбраният президент Румен Радев честити на българите новата 2017 г. като в посланието си във Фейсбук, той написа:

„Скъпи сънародници, Честита Нова Година! Нека 2017 г. донесе здраве, любов и удовлетворение на всеки. Да си пожелаем по-сигурен свят, по-справедлива България, споделени радости и нови български постижения. Ще ми се това да бъде година на преоткриване на нашите български ценности, защото без тях е немислимо развитието и благоденствието ни като общество. Ще работя, за да оправдая доверието ви. Вярвам в доброто бъдеще на Родината“, завършва поздравът от президента, чийто мандат започва на 22 януари.

ДЯДО КОЛЕДА ВЪВ ВАРНА

Препълнената концертна зала на тракийския дом във Варна се изпълни с детска глъч в очакване на тракийския Дядо Коледа. Над 150 деца – най-малките тракийчета до осем години гледаха куклената постановка „Вълшебната звездичка“ в изпълнение на театрална формация „Я“. А децата от школата по народно пеене с ръководител Калина Германова и детски театър „Арти“ с ръководител Даниела Стойчева с коледни песни и стихове посрещнаха добрия

старец, който раздаде торбички с лакомства на всяко дете, като им пожела да бъдат много здрави и послушни през Новата 2017 година. От името на Управителният съвет на тракийското дружество „Капитан Петко войвода“ председателят на дружеството Румяна Вълчева поздрави децата и техните родители, като им пожела много радост, щастливо детство и много успешна 2017 година.

КОНСТАНТИН ПЕТКАНОВ НЕ Е ЗАБРАВЕН!

Тракийците от гр. Средец откриват интересни факти от живота на писателя в Карабунарския край

РАДКА СТОЯНОВА

Значим повод събра читателите на българската литература от гр. Средец, а

именно 125-ата годишнината от рождението на Константин Петканов – голям писател, виден тракийски деец, журналист, публицист,

общественик. Инициативата дойде от тракийското дружество „Лазо Лазов“, а се осъществи със съдействието на читалище „Пробуда 1897“.

С голям интерес проследиха жизнения и творческия път на писателя, още повече, че този път е свързан с община Средец. Малко от местните хора знаят, че след трагичната 1913 г. родителите на Константин Петканов се заселват в Карабунарския край (Средец) – отначало

в с. Казъклисе (Момина църква), после в с. Айваджик (Дюлево) и завинаги остават в с. Курудере (Суходол), където писателят довежда младата си съпруга Станислава и където се ражда първата им дъщеря – Елена, живяла едва 4 години. Интерес предизвика и фактът, че бъдещият писател учителства в с. Карабунар заедно с Цвятко Радойнов. От спомени на техни ученици се знае, че двамата са свирели на цигулка, непознат за селските деца

инструмент. Много често в междучасията те заставали пред сградата на училището и започвали да свирят, а децата вместо да лудуват се заслушвали в странните и непознати мелодии, та нали те са познавали само гъдулката, гайдата и народната песен.

Присъстващите научиха доста факти, свързани с обществената дейност на К. Петканов в Бургас и в София, а още повече ги заинтересува творчеството му. Във файла на чита-

лицето беше подредена витрина с най-известните творби, прозвуча и песента „Гурбетчи“ по текст на неговата втора съпруга Магда Петканова. Показаните снимки на видео стената, допълниха представата за образа на писателя. Появи се идея да се постави паметна плоча в с. Суходол, за да напомня на идното поколение за големия тракийски писател, чието сърце е изпълнено с огромна любов към Странджа и Тракия.

АБСОЛВЕНТИ ЩЕ ИЗОГРАФИСВАТ „СВ. ГЕОРГИ“ В ОДРИН

Министърът на културата в оставка Вежди Рашидов инспектира на 27 декември в Одрин ремонтните дейности по възстановяването на фасадата на българската православна църква „Св. Вмчк Георги“. Министър Рашидов е на кратко посещение в Одрин по покана на отец Александър Чакърък. В българската делегация, водена от министъра, бяха директорът на Националния исторически музей Божидар Дими-

тров и ректорът на Националната художествена академия проф. Николай Драчев. Българското правителство отпуска през м. октомври т. г. близо 100 000 лв. за реставрация на фасадата на българската църква „Св. Вмчк Георги“, както и за нова дренажна система на храма.

Ремонтните работи трябва да приключат през м. март 2017 г. Министър Рашидов и ректорът на НХА проф. Николай Драчев увериха

българския свещеник отец Александър Чакърък, че храмът „Св. Вмчк Георги“ ще бъде изографисан от absolventи от нашата Художествена академия. Те ще могат да защитят своите дипломни работи, като изографисат стените, олтара и кръглия медальон на тавана на храма. Храмът, както и другата българска църква в Одрин – „Св. Св. Константин и Елена“, получиха от българската делегация дарение – икона на Свети Георги, икона на Свети Тривелий Теоктист (хан Тервел), дискос, както и много книги за българската библиотека. Тя е обособена към църквата „Св. Вмчк Георги“, заедно с филиал към свилградското читалище „Просвета – 1870“ и основната грижа на двете културни институции е съхраняването на българските традиции и запазването на родовата памет. В храма „Св. Вмчк Георги“ има и етнографска експозиция, която е направена и се поддържа от НИМ. С валията на Одрин Гюнай Йоздемир Вежди Рашидов обсъди възможностите за обмен на музейни експозиции. На срещите на министър Рашидов и водената от него делегация днес присъстваше и генералният консул на Република България в Одрин Васил Вълчев.

НАПУСНА НИ...

Продължение от 1-а стр.

Преподавал е Висшия институт на МВР. Научните му интереси са свързани с новата и най-нова история на Република Турция и съвременната кюрдология и арменология. На тях е посветил над 120 научни публикации, част от които са преведени в чужбина. Има издадени 12 книги, свързани с новата история на Турция, борбите на кюрдите и предизвикателствата за България. А с книгата си „Тракия в пламъци“ не само отдаде своята почит към предците си, но и разкри нови страници от трагедията на тракийските бежанци. За Делчо Балабанов разказват два уважавани наши учени:

чилов, доцент Делчо Балабанов физически потъна в небитието, но в духовното пространство остави за поколенията богато духовно битие.

В душата на Делчо Балабанов горяха пламъците на поробена Тракия и на много от страдалните тракийски българи. само преди месец с него се канехме да оставим писмени слова за съчанлийските войводи Рафаил Каракачанов, Илия Момчилов и Стайко Запартов. Уви! Съдбата предопредели друго.

Българската обществена високото цени и творческата летопис на Делчо Балабанов, посветена на борбата на кюрдите за национална независимост. А в Кюрдистан признател-

ността към него е огромна. Страданията на хората винаги са били жизнена същност на нашия покойник.

Ние, родствениците на Делчо Балабанов, дълбоко скърбим за кончината му. И ще продължим да скърбим. Преклонени, гордост и утеха ще ни бъде само неговият достоен живот.

Проф. д-р БОНЧО АСЕНОВ:

Само преди 20 дни говорих с Делчо Балабанов и си определихме среща, за да ми даде последната си книга. Уви, съдбата реши друго и той си отиде преждевременно, но уверявам ви с мисълта за достоен и пълноценно изживян живот.

Работил е дълги години в службите за сигурност, включително и като пре-

подавател във Висшия институт на МВР. След 1989 г. се включва активно в обществено-политическата дейност в страната. От 1991–1995 г. е зам.-председател на Общонародния комитет за защита на националните интереси. От 2002–2005 г. ръководи Отечествената партия на труда. Председател е на Комитета за солидарност с кюрдския народ. Издавал е вестник и списание и е инициатор на

редица срещи и конференции посветени на проблемите на кюрдите. Има над 120 публикации и 12 книги свързани с новата история на Турция, борбите на кюрдите и предизвикателствата за България. През 2011 г. издава в три тома една от най-подробните и обективни биографии за ръководителя на кюрдите в Турция Абдулах Йоджалан, с когото Балабанов е поддържал и лични връзки.

През 2014 г. издава книгата „Тракия в пламъци“, в която с много автентични документи и снимки разказва за трагедията на тракийските българи по време на Балканската война и Първата световна война. По този начин той отдаде почит и на своите деди, тъй като самият той произхожда от семейство на тракийски бежанци.

През 2015 г. Балабанов издава книгата „Депортацията на арменците“, в която с оригинални турски документи разказва за генцида извършен над арменското население в Турция през 1915–1918 г.

През април тази година публикува книгата си „От сейфа на турското разузнаване (МИТ), в която прави връзка между разузнавателната дейност на МИТ и осъществяването от Анкара доктрина на неоосманизма.

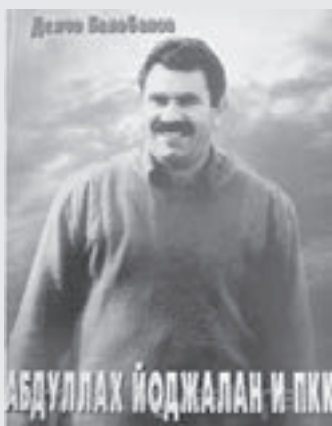
Делчо Балабанов имаше леви убеждения и ги запази до края на живота си. Той бе патриот, милееше за българщината и със своите книги и обществено-политическа дейност се стремеше да опази нашата страна от надвисналите над нея опасности за националната ѝ сигурност и интереси.

Почивай в мир, приятелю!

Проф. д-р ДЕЛЧО ПОРЯЗОВ:

Всички знаем, че смъртта в живота на хората е неизбежна, но тя не е толкова страшна, когато преди нея е оставен достоен живот. Делчо Балабанов ни остави един достоен за възхищение живот.

Съименик на Делчо войвода, възпитаник на бедни родители – бежанци от Беломорска Тракия, потомък на войводата Илия Мом-

ТОДОР КОРУЕВ

КАКВО БОГАТСТВО КРИЯТ ОВЧАРСКИТЕ ТЕФТЕРИ...

Манол Люнчев написа книга за своя дядо – един от последните тъшки кехай, и за родопското овчарство

Има люде, дето дават мило и драго да запазят паметта на рода си. Сякаш имат сигнал свише да опишат в книга предците си. Може би осмислят разбирането, че всеки български род е частица от мнозинството български родове, които на едно правят родината. Сред людето от такъв терк е и Манол Люнчев. Той първом събира в книга „Дневник от фронта“ със записки на баща си Никола Люнчев, а миналата година издаде книгата „Манол Люнчо кехая и овцевъдството в Родопите“. Книгата е посветена на дядо му – може би последният „тъшак“ кехая от Родопите, който, както пише отец Константин Канев, „и в Беломорието, и в Старозагорското поле се движеше с голяма сюрция овце и тази сюрция той лично ръководеше с най-точни сметки, написани прецизно и изискано на неговите 25-30 овчарски тефтери. Тефтерите му и до днес се пазят от наследниците му и ще представляват голяма ценност за бъдещите историци и етнографи.“ Тези тефтери, които сега разплитат взела (на овчарството), се оказват повече – 44 броя от 1913 до 1958 г., като в ръцете на внука е и цялата кореспонденция на Манол кехая до различни държавни институции и частни лица, както и получените и от тях писма. И още нещо, което не бих подминал: след смъртта на неговия баща Никола в края на 90-те година на ХХ век Манол Люнчев намира написани от него ръкописни бележки, озаглавени „Манол кехая“. Какво чувство за историчност – у дядото Манол кехая, който прецизно документира делата си и ги описва, у сина Никола, който дори се подписва като баща си, и у внука Манол, който е събрал това документално богатство и го предлага на онези от четящите хора, които не се гнусят от „народния живот“, имат гледец към душевността на българина, към лицето и опакото в нея. Не е тази книга за ония с изтънчените носове, дето се къпят в парфюмите на неомодернизма, те не понасят миризмата на вълна и ярина, на овча тор и пърчовина, на мляко и сирене.

И като става дума за „овчарските тефтери“ и кореспонденцията на голям овцевъд и тяхната безспорна стойност, трябва да се знае още, че Манол кехая е от Долно Дерекъй (Соколовци). А за кехаите от това село Константин Канев в „Миналото на село Момчиловци“ е написал: „Точни и честни сметки най-вече държали кехаите от Долно Дерекъй. Тук се издигали в миналото големи кехаи, които карали по много овце, с тях били тези на цялото село

и се налагало сметките им да бъдат ясни и точни. В Долно Дерекъй, за разлика от горното село (Горно Дерекъй – сега Момчиловци – б.а.), ние намираме старото овчарство с неговата патриархалност, ред и традиции. Почти докрая то се движеше на големи сюрции с одаджииите му, с овчарите му през зимата и лятото, а мандрите се ръководеха по старите овчарски неписани закони.“ Тази „привързаност“ към старото и славно по-преди родопско овчарство, запазена и в новото време от долнодерекъевските кехаи и най-голяма степен от Манол кехая, не се прави, нито от ретроградност, нито от инатлък, а само доказва якостта на старите неписани овчарски закони. Вярно – времената са други, всесилната геополитика на Великите сили отрязва пъпната връв на Беломорието с Родопите. Последниците са жестоки. Авторът публикува данни за преминалите овце през митницата в Палас (Рудозем), през 1920 г. са преминали 104 000 овце, а през 1930 г. само 12 000.

Като по-вещ от повечето читатели в темата за старото родопско овчарство, пък и като внук на кехая, се чувствам длъжен да обясня родопското разбиране на думата „кехая“, което прави и Манол Люнчев: „Кехая“ за Соколовци не значи само „стопанин на много овце“, както го определят в речниците. А още – човек авторитетен, на когото думата е тежка, заслужената почит към него от близки и по-далечни е голяма...“ Било е време, в което не волята на властническите авторитети – кметове, общински съветници, пълномощници, кметски наместници и т.н. била решаваща толкова, колкото думата на неофициалните народни водачи (днес ги наричат лидери), каквито са били повечето кехаи, доказали го не само в уредбата на селските работи и обществените начинания, но и в борбите за национално освобождение и за църковна независимост. Такъв е и Манол Люнчо кехая. Не е просто някаква проста хрумка вместо предговор Манол

Люнчев да сложи на книгата си стара родопска песен, любима за поколения овчари. „– Кехайо, наша доржева, / врут сюриние торнаха / от зимове на летове, / нашана тъшка сюрие / тагова, пък не порнува“ – така започва песента. Забележете: кехаята е „доржева“, т.е. държава, и още господар, издръжник, сиреч той е всичко – алфата и омегата – за тия, които работят за него, и които изхранват. Защо ли не го сравняват с цар, а с държава? Държава все си е нещо дръчко...

Дотук е авторът с песните и митологията, в изследванията на старото родопско овчарство те влизат в работата, има издадени и художествени очерци за родопски кехаи, градени на разкази на очевидци и предания, ала много малко са писанията въз основата на документи. Манол Люнчев съзнава това, а в ръцете си има документална бомба – тефтерите и кореспонденцията на дядо му. И бомбата гръмва в страниците на книгата, която е колкото пълнокръвен портрет на Манол Люнчо кехая, живоописание и описание на неговите дела като кехая – предприемчив стопа-

нин, и като личност с широка душевна кройка, за който дадената дума е закон. „Думата не е ворбова клечка“ е неговата максима. Документалните разкази за родното място на Манол кехая, за войнишката му служба, (участва във войната като подофицер), за сватбата и семейството му предхождат главите за овчарството, но те са естествен преход към най-важната част от повествованието, за да се разкрие по-пълно и по-цялостно образа на тъшкия родопски кехая, като

се спазва диалектическия принцип – „от частното към общото“. Така книгата, чийто „прицел“ е личността на един кехая (неслучаен) и неговия род, надскача идеята – превръща се в произведение, изобразяващо родопското овчарство и то в неговите най-трудни времена, ония усилни години, когато стремително тръгна към упадък. Всичко разказано е подкрепено с документи – списъци на собствениците, пълномощни, билет за носене на „леворвер“, лични поръчителства, декларации за внесени стоки, списък на овчарите, служебни бележки, договори за купуване на паша, документи за изкупуване на вълна, уставът и други документи на кооперация „Родопски овчар“, договори за кредити, членска карта в дружество „Тракия“, паспорти, писма от Васил Дечов и от много други, заявления и молби до Царя, правителството и други институции. Авторът, опирайки се на документи, например описва как овчарите се сдружават се в кооперации, за да се противопоставят на настъпващия тайфун, който отнесе родопското овчарство и ни остана-

ха само жалбите по него. Изброените и още много други документи разкриват съдбата на родопското овчарство, вижда се краят на подвижното овцевъдство, след като границата отрязва пътя към Енидже овасъ. Но кехаи като Манол не се предават – те опитват късмета си в Ивайловградско, в Елховско, в Тополовградско, където климатът е по-мек, но няма възможности за отглеждане на големи стада.

Долнодерекъевецът е ходил в Беломорието още като малешина, от 1920 г. кара сюрция там за „зимоване“, в Балабанкôй (днешното Диаламби) построява собствен агол (кошара за овце), има овце и в Исыкôй, Кара Муса и др. селища, дори в Балабанкôй намира „харатлици“ сред местните гърци. През 1943 г. овците му наброяват общо 1242. Помнят го в Диаламби – Манол Люнчев намира в кафенето приятели на дядо му, които говорят за него с уважение и гордост, че са се познавали. Знаино е, че овчарите и кехаите някога са имали каяфет и салтанат. Идва от самочувствието им на добри стопани. Предават каяфета и салтаната си и на стадото. Не всеки е достоен да носи чан – само овните и еркичките, които дори театрално се стрижат на елоци (ивици), за да изглеждат внушително и респектиращо. И ако тази театралност, огласяна от звъна на спятата дузина чанове и тюмбелеци, е част от овчарската култура, неразривна от нея е и любовта към поминька и към животните, без които не може да си кехая и истински овчар. Да добавим към всичко това организираността, чувството за ред, коректността, почтеността, гостолубието, с които са славят кахаите. А при нашия човек от Долно Дерекôй всичко това е

издигнато до най-високата барчина благодарение на честността и прилежността (стигаща до педантичност) в отчетността, или казано иначе във воденото на хесапите. В Исыкôй през 1928 г. Манол кехая получава писмо от Анчо от Чепеларе, който му пише: „Абе знаеш ли, че твоят кехайлък е порвиат, всички се чудят и седе думат, че си човек на място, оти постоянно ми пишеш и ми описваш положението на овците и пр... Та така, Маноле, като го отворих и прочетох, се едно, че съм там аз, оти ти си човек, който заслужаваш похвала...“ Ще припомним още, че първият тефтер от 1913 г. започва с „подзима уклаим на овците“, ще рече – проверка на овците преди зимата. На едната страница е записано „да зима“ – това, което кехаята трябва да даде на стопанина, но другата „да дава“ – това, което стопанинът му дължи. Манол е само на 21 години, предстои му военна служба, а, виждате, вече е готов за кехая.

В книгата има и удивителни страници на автора Манол Люнчев за мандрата, за предоя, за стрижбата, а така също макар и по-кратки за чановите и тюмбелеците, за овчарската стопанска година, за овчарската метеорология и гаданията, за родопското гостоприемство. Те са обединени в една глава, наречена „Мурсалица“, не само защото тая планина е истинско царство на овце и овчари, а тъй като тя е ваяла съдбите на мнозина родопчани. Естествено и на Люнчеви. Бай Петър от Соколовци, населил Мурсалица, като правел Курбан, хвацал една овца, опирал ножа до шията ѝ и редил молитва: „Господ да дава – докато свят светува на Мурсалица до цонкат чанове и да бляят овце! Амин!“ За съжаление не всички молитви достигат до тоя, за когото са предназначени. Редчиш днеска ще чуе да цонкат чанове в Мурсалица. Отгече безвъзвратно онова време, за

което Николай Хайтов казваше: „Овчар бе сладка дума, овчарлък – благородна работа. Но някога!“ Това „някога“ не трябва да се забравя и затуй сме благодарни на Манол Люнчев, че ни върна в онова време, та да изгържем плесента на забравата по него, пък защо ли не да се поучим от живота и делата на предците ни.

• Дерекôйски овчари, 1910 г.

2016: С КАКВО

7 февруари. Национално поклонение пред гроба на Капитан Петко войвода във Варна

26 март. Денят на Тракия пред паметника на Одринската епопея в столицата

16 април. Общо събрание на Върховния комитет

16 април. Членовете на Върховния комитет гласуват

16 април. Протестно шествие на тракийци от цялата страна в София

ЯНУАРИ

16 януари. Заседание на Върховния комитет на Съюза на тракийските дружества в България, на което бе направен отчет за 2015 г. и бе приета план програмата за 2016 г. Приета бе и национална програма за честване на 120 години от началото на организираното тракийско движение и 120 години от учредяване на тракийския съюз (2016–2017)

Тракийското дружество „Стоян Мавродиев“ в Търговище чества стогодишен юбилей.

Видинският митрополит Домитиан обяви 2016 за година на екзарх Антим Първи в своята епархия и се обърна със специално послание по повод 200 години

от рождението на родения в Лозенград духовник и борец за църковна независимост.

ФЕВРУАРИ

7 февруари. 116 години от смъртта на Капитан Петко войвода. Национално поклонение във Варна;

Тракийци от Хасково, Варна, с. Старо село, с. Генерал Инзово отпразнуваха Трифон Зарезан.

19 февруари. Тракийци от Бургас почетоха деня, в който през 1897 г. се е състоял Учредителният конгрес на тракийските дружества в България.

Във Велинград е създадено тракийско дружество, то носи името „Родопи“.

В Бургас се състоя Национална среща на тракий-

ските младежки дружества в България.

25 февруари. Сесия на Общинския съвет в Димитровград решава площадът, на който се намира паметникът на Капитан Петко войвода, да носи неговото име.

МАРТ

25 март. РАО „Тракия“ на общо събрание избра нови ръководни органи. За председател на Управителния съвет бе избран Ангел Папазов – кмет на Община Първомай.

25 март. Открит урок, посветен на Тракия във Втора английска гимназия с участието на кмета на Столична община Йорданка Фандъкова

26 март. Ден на Тракия.

16 април. Пред паметника на Незнайния войн

4 май. 13-и национален тракийски събор „Гергьовден“ в Поморие

6 май. Празнична литургия в храма „Св. Георги“ в Одрин

Я ЗАПОМНИХМЕ

Прояви в цялата страна. На тържеството в столицата слово произнесе вицепрезидентът Маргарита Попова.

Общинският съвет в Хасково прие решение почетен гражданин на Хасково – по смъртно да бъде удостоен видният тракийски деец Георги Сапунаров.

АПРИЛ

16 април. Общо събрание на Върховния комитет на СТДБ отчете петгодишната дейност на Съюза. За председател бе избран Красимир Премянов, избрани бяха Върховен комитет и Централно ръководство. Вицепрезидентът на Република България Маргарита Попова произнесе слово на общото събрание. Предсе-

дателят на Асоциацията на българите в Украйна Антон Киссе връчи на Маргарита Попова отличието на асоциацията за 2015 г.

16 април. В столицата се проведе шествие-протест с участието на дружества от цялата страна в защита на тракийската кауза. Пред резиденцията на турския посланик бе прочетена декларация за моралните и имуществените права на българите от Тракия и Мала Азия и с искане Турция да признае пред Европейския съюз геноцида над българите през 1913 г.

23 април. Председателят на СТДБ Красимир Премянов участва във Втория световен форум „Живи свидетели на геноцид“ в Ереван

по покана на домакините. **23-24 април.** Национален фолклорен конкурс „С песните и танците на Тракия“ във Варна.

МАЙ

4 май. 13-и национален тракийски събор „Гергьовден“ в Поморие

5 май. Чл.-кор. проф. Васил Проданов – директор на Тракийския научен институт навърши 70 г. Кръгла маса в СК „Св. Кл. Охридски“ по този повод.

6 май. Национален тракийски събор в двора на черквата „Св. Георги“ в Одрин.

9 май. Премиера на новата книга на ген. Тодор Бояджиев „Наръчник на шпионина“.

12 май. Национално

честване във Варна на 120 години от учредяване на дружество „Странджа“ и на организираното тракийско движение в България.

14 май. Среща на участниците в националната инициатива „Завръщане към корените“ в Созопол.

14-15 май. Първи национален фолклорен конкурс „С песните на Калинка Згурова“ в Бургас.

21 май. Национален тракийски събор в черквата „Св. Константин и Елена“ в Одрин.

23 май. Премиерът Бойко Борисов и министърът на културата Вежди Рашидов откриват постоянната експозиция в Българския Метрох в Истанбул.

28-29 май. 24-и стран-

джанско-тракийски събор „Фолклорен венец Божура“ над гр. Средец.

Представителният ансамбъл за народни песни и танци „Китна Тракия“ – Хасково изнася концерти в двора на Екзархията в Истанбул по покана на председателя на българската православна общност Васил Лязе и генералния консул в Истанбул Ангел Ангелов.

ЮНИ

4 юни. В мемориалния комплекс „Илиева нива“ край с. Глумово, Ивайловградско се състоя Националният младежки събор-поклонение „Ден на тракийското дете“.

9 юни. Двадесети национален тракийски хрис-

тиански събор „Спасовден“ на Бакаджиците.

14 юни. Посланик Любомир Шопов представи в Централния военен клуб новата си книга „Турският въпрос и държавната сигурност“

16 юни. Ямболското тракийско дружество отбеляза 120 години с юбилейно слово на председателя му Михаил Вълов и голям концерт.

Вели Чаушев представи в аулата на НАТФИЗ „Кръстьо Сарафов“ новата си книга „Видения в „Небесния театър“.

Почетният председател на тракийско дружество „Капитан Петко войвода“ – Варна Кирил Йорданов навърши 60 години.

Продължава на 8-а стр.

12 май. Национално честване на 120-ата годишнина на организираното тракийско движение във Варна

28-29 май – Странджанско-тракийски събор „Фолклорен венец Божура“ край гр. Средец

21 май. Венци и цветя от тракийци на паметника на екзарх Антим I в двора на черквата „Св. Константин и Елена“ в Одрин

4 юни. Национален тракийски младежки събор-поклонение „Ден на тракийското дете“ на Илиева нива

9 юни. 12-и национален тракийски християнски събор „Спасовден“ на Бакаджиците

23 май. След откриването на експозицията в Метрох в Истанбул

16 юни. Ямболското тракийско дружество отбеляза 120 години

ГЕОРГИ ФОТЕВ – УЧИЛИЩЕН ИНСПЕКТОР НА ЦЯЛ ВИЛАЕТ

КОСТА ЛЪОНДЕВ

„Одринският вилаетски инспектор Георги Фотев, без да ще, напомняше името на Свиленград на всеки учител българин в цяла Южна Тракия. Защото в онова време длъжността „училищен инспектор на целия вилает“ и то българин, звучеше гордо, чудно. Където се явяваше Георги Фотев с внушителната си фигура, гражданите и селяните се питаха: Кой е, откъде е?“

Анастас Разбойников

Георги Фотев е роден в Свиленград на 26.01.1862 г. в бедно земеделско семейство. Основното си образование завършва в родния си град. Макар и недообразован през учебната 1882/1883 г. той бил условен за учител в Харманли, където учителствал две години. Тук той разбрал колко са недостатъчни знанията му за успешна учителска дейност и заминал пешком за Казанлък, за да продължи обучението си в прочутото за времето Педагогическо училище, което завършва с пълно отличие.

Георги Фотев е и първият свиленградчанин със средно педагогическо образование. От началото на учебната 1887 г. до 31.12.1894 г. изпълнява длъжността „главен учител“ на главното училище в града (сега „Христо Попмарков“). На него дължим и историята на училищното дело в града и околната до Балканската война в 1912 г., на която посвещава повече от половината на своя ръкописен труд „Свиленград в своето минало“, публикуван в 1938 г. В периода от 1887 до 1894 г. освен като главен учител Г. Фотев активно се включва и в борбата между старите и младите в града, която завършила с победа на младите, подкрепяни от него. По негово ръководство била образувана нова църковно-училищна община, в която влизали Спас Попов Разбойников, Димитър Я. Бояджиев, Хр. Караначев, Христо Атанасов, Х. Колев, Иван Варсамов и други, които били възпитаници на Христо Попмарков. Материалните средства на общината за издръжка на училищата били оскъдни. Единственият приход идвал от двете

Още за приноса му за просветното дело в Свиленград и Одринско

църкви в града, които осигурявали около 120 лири годишно. В средното училище в махала Канакли се обучавали четири отделения и три прогимназиални класа през учебната 1889/1890 г. с едва шест учители и главен учител Георги Фотев.

Девическото училище в махала Баяндър имало четири отделения с момичета и две учителки. В училището на махала Гебран – двама учители за четири отделения. При град с около 6000 жители, всичко записани ученици и ученички имало около 450. Георги Фотев като главен учител на средното училище полагал големи грижи за повишаване педагогическата подготовка на учителите. Уредил всеки съботен следобед да има конференции и образцови преподавания. В читалищната стая били уредени редовни празнични четения за гражданите.

Главният учител Георги Фотев в обучението въвел българските програми за първоначалните и класните училища. Учебници, тетрадки и книги се доставяли от България. Оттам се получавали и българските хрестоматии със стихотворения от Иван Вазов и Константин Величков, които се четели с увлечение от ученици и граждани. За да се осигурят средства за издръжка на училищата, учителите изнасяли пред гражданството театрални представления. Георги Фотев поддържал много добри отношения и с турската управа на града. Той поканил каймакамина (околийски началник) Мухарем бей да посети българските училища в града. Каймакаминът останал възвращен от обучението по физика и геометрия в трети прогимназиален клас на Главното училище и от познанията на децата. Това накарало главния учител и председателя на училищното настоятелство Димитър Бояджиев да се срещнат с каймакамина и да му представят тежкото материално положение на училищата в града, липсата на парични средства, посо-

чили му и начина за подобряване. Каймакаминът още на следващия ден повикал бирниците и им наредил да вземат 10 процента от данъците върху българите и те да се преведат в общината. Средства се събирали и от доброволни помощи при продажбата на пашкулите. Това довело до редовно изплащане на учителските заплати и увеличаване на учителския персонал. През 1895 г. екзархийският главен училищен инспектор Васил Кънчов посетил Свиленград, ревизирал училищата и констатирал, че са на голяма висота по обучение и уредба и че само училищата в гр. Прилеп могат да им съперничат. Васил Кънчов явно оценил способностите на Георги Фотев и по негово предложение той бил назначен екзархийски инспектор на българските училища в целия Одрински вилает. Георги Фотев напуснал Свиленград и на 1.9.1895 г. заема длъжността си в Одрин.

От книгата „Поглед върху дейността на Българската екзархия 1877–1902 г.“ Лайпциг, 1902 г. черпим сведения за училищното дело в Одринския вилает. От нея се вижда, че през учебната 1888–1889 г. има 122 български училища със 157 учители и 5420 ученици. В Мустафа паша те са 16 с 21 учители и 489 ученици, а само за града според Георги Фотев са: 1 централно училище, на което е директор, и учители Константин Цветков, Георги Лазаров, Атанас Кирков, Михаил Стефанов, които обучавали четири отделения и три класа с ученици. Девическото училище в махала Баяндър с учителки Евдокия Пройкова и Христина Стоилова – и двете със завършено третокласно училище. Те обучавали четири отделения. Гебранското основно училище – учител Петър Митев – с третокласно образование обучава четири отделения.

През 1895 г. когато Георги Фотев поема длъжността главен училищен инспектор за Одринския вилает, на негово място за директор

на Централното училище е назначен Тодор Петков, а за учители Стефан Дишлиев, Ангел Чолаков, Павел Генадиев, Николай Димитров. В Девическото основно училище Евдокия Пройкова, Шидера Михайлова обучавали четири отделения. В Основното училище в Гебран учители били назначени Костадин Табаков и Мария Бекярова – обучават четири отделения. Според Г. Саманджиев през учебната 1894/1895 г. броят на учениците от всички училища в Свиленград е бил около 720. В края на 19 и началото на 20 в. почти всички учители в Свиленград, с малки изключения, били със средно педагогическо образование като Георги Саманджиев, Сава Попов, Димитър Катерински, Георги Василев, Павел Генадиев, като последните трима участват активно и в дейността на ВМОРО. На Георги Фотев като главен училищен инспектор за Одринския вилает му било забранено от Българската екзархия да се занимава с политическа дейност, но той косвено подпомагал революционното движение в Одринска Тракия, като по предложение на Одринския окръжен революционен комитет назначавал за учители предани на делото, за което неведнъж е мъмрен от владиката Софроний.

В края на 19 и началото на 20 век училищното дело под негово ръководство на главния училищен инспектор във Одринския вилает заема важно място в живота на българското население от Одринска Тракия. Откриват се нови училища в градове и села, назначават се учители с по-високо педагогическо образование. Мнозинството, от които са възпитаници на Одринската мъжка гимназия „Д-р Петър Берон“ и девическата Касърова гимназия. Одрин става център на българското просвещение в Тракия. Неслучайно народният поет, писател и общественик П.Р.Славейков пише „Необходимо е всички да разберат, че без Одрин няма Тракия, а без помощ за утвърждаване на българщината чрез образование няма Одрин за българите“. По това време българската община в Одрин издържа осем основни училища. Към основните училища в кв.

Калето е открит първи прогимназиален клас с главен учител Найденов от Свиленград с 50 ученика и 6 учители.

През 1896 г. с откриването на пети клас училището има печат с надпис „Българска мъжка гимназия „Д-р Петър Берон“. Строителството на новата сграда започва на 2.5.1910 г. с осигурените 150 000 лева, набрани от лихвите по фонда „П.Берон“, която е завършена през 1912 г. Турците я превръщат в казарма. За нас, свиленградчани, е интересно да знаем, че нейни възпитаници са нашите съгражданици: от първи педагогическия випуск 1898/1899 г. – Георги Василев, Александър Попов, Г. Фотев и Христо Нейков от с. Чернодъб. През 1899 г. зрелостниците от Одринската гимназия поставят основите на първия симфоничен духовен оркестър в Свиленград. Участници са Георги Фотев, Желязко Метларов, Г. Стоев, Т. Иванов и други. Четвърти реален випуск – 1901/1902 г. – Мавроди Василев, Атанас Спасов Разбойников, Владимир Шопов, Благой Карагъзов. 1903/1904 г. шести реален випуск: Николай Недялков, Атанас Мърдев. 1904/1905 г. – седми реален випуск – Станко Разбойников, който по-късно става първи директор на гимназията в Свиленград. 1908/1909 г. – единнадесети реален випуск – Благой Златарев, завършил химия в СУ. 1909/1910 учебна година – дванадесети реален випуск – Станко Разбойников – аптекар в Пловдив и Хисаря, Атанас Янев – учител. Всички тези възпитаници на Одринската гимназия са били подпомагани и насърчавани от главния училищен инспектор на Одринския вилает Георги Фотев, с чиято препоръка и съгласие са били назначавани за учители във вилаета.

През 1907 г. след 12 години изключително успешна организационна и методическа работа като главен инспектор на училищата в Одринския вилает, когато се закрива областният инспекторат. Той бил назначен за управител на Серското педагогическо училище и пансиона при него. През 1910 г. се завръща отново в Одрин като учител в българското класно училище, където посреща на 26 март 1913 г. победоносните български войски. Неговите познания и опит били използвани от нашите военни власти, които го назначили за помощ-

ник-кмет на Одрин. След оттеглянето им и настъплението на турските орди на Енвер паша през юли 1913 г., когато Източна Тракия отново беше върната на Турция, Г. Фотев се завръща в Свиленград, но поради липса на свободни учителски места, той за известно време до 1917 г. учителства в Хасково и Стамболово. След пенсионирането си през 1917 г. се оттегля в родния си град. В годините на Първата световна война той решава да се посвети на търговска дейност, защото с учителската пенсия не може да се осигури поне сносен живот за голямото негово семейство. От неговия внук проф. Фотев, преди ден разбрах, че Фотев е имал 7 деца – пет момчета Спас, Костадин Фотев (съпруг на г-жа Гина Фотева, учителка по математика в свиленградската гимназия), Огнян, Веселин, Асен и две момичета – Невена (майката на проф. Г. Фотев и В. Дишлиев). Професорът носи името на дядовата си фамилия по майчина линия.

През 1937 г. по случай 25-годишнината от Освобождението на Свиленград от турско иго, която ще се чества следващата година, Общинският съвет взема решение да се възложи на Георги Фотев, Анастас Разбойников и Георги Василев да напишат и отпечатат История на Свиленград, за което се отпускат 30,000 лева. Но това не се осъществява, защото Г. Василев умира още същата година, Фотев написва и предава в общината своята „История на просветното дело в Свиленград“, а Анастас Разбойников продължава работата си по „Миналото на Свиленград“ (История на града до 1913 г.), която излиза от печат едва през 1990 г. В нея почти целият раздел за училищните дела в Свиленград и околната са от ръкописния труд на Георги Фотев.

Умира на 29 март 1942 г. На погребението присъства голяма част от свиленградското гражданство – учители, занаятчии, търговци, а кметът Стойчо Старирадев държи прочувствено слово за човека, учителя, гражданина Г. Фотев, отдал целия си живот за просвещението на роду български в китна Тракия.

ПОЧИТ КЪМ КАПИТАН ПЕТКО ВОЙВОДА

КЪРДЖАЛИ

Традиционно шестве по булевард „България“ под звуците на духовия оркестър на община Кърджали отведе възпитаниците на ПГЕЕ „Капитан Петко войвода“ пред паметника на техния патрон в центъра на града. Поводът е 172 години от рождението на войводата. Съвместно с Областната управа, тракийското дружество „Димитър Маджаров“ и народното читалище „Тракия – 2009“, поднесоха венци и цветя пред паметника.

Учениците и учителите от ПГЕЕ „Капитан Петко войвода“ тържествено отбелязаха патронния празник на училището. Директорът на гимназията Тая Тюркеджиева поздрави всички с празника, представи постиженията на училището през изминалата година и пожела на учениците и учителите нови успехи и предизвикателства и да бъдат достойни наследници на своя патрон. В седмицата преди празника във фойето на училището бяха показани филми и мултимедийни презентации за живота и делото на Капи-

тан Петко войвода. Организиран бяха спортни състезания между класовете. На тържеството се връчиха наградите на победителите в тях.

СЛИВЕН

Златка Янева
В клуба на тракийското дружество „Лазар Маджаров“ в Сливен се събраха тракийци, приятели, гости да изслушат беседа за Капитан Петко войвода. Тя беше изнесена от литераторката, преподавателка в езикова гимназия на града Соня Келеведжиева.

Публиката беше заинтригувана от интересните моменти в героичния живот на войводата – живот, посветен на борбата за свобода на Родината, на защита на изстрадалия тракийски народ. Той е и един от създателите на дружество „Странджа“ във Варна преди 120 години.

Фолклорния певчески състав „Тракия пес“ при дружеството огласи клуба с любими тракийски песни.

ми тракийски песни.

Благодарствени думи изказа председателят на дружеството Кирил Киряков към госпожа Келеведжиева за нейните приятелски чувства към дружеството, за отзивчивостта ѝ и като влиятелна личност в община Сливен – писателка, общественичка, председателка на постоянната комисия по образование, култура, наука и вероизповедания, общински съветничка, председател на общинския фонд „Култура“. Със звучни народни песни тържеството продължи на топъл чай и сладки, с пожелания за нови срещи, весела Коледа, мирна, щастлива и успешна нова 2017 г.

На 18 декември по традиция сливенските тракийци окичиха с цветя паметника

на Петко войвода – тяхна гордост – построен от тракийско дружество „Лазар Маджаров“ и с огромната помощ на учителя от Сливен – скулптора Николай Султанов.

ПЛОВДИВ

На 18 декември 2016 г. тракийци отбелязаха 172 години от рождението на Капитан Петко войвода. Споменът за героя, защитавал онеправданите и посветил живота си на самоотвержената борба за национално освобождение, привлече множество членове на тракийското дружество „Войвода Руси Славов“ и признателни граждани. Поднесени бяха венци и цветя пред паметната плоча на Капитан Петко войвода на сградата на дружеството в Пловдив.

ТРАКИЕЦЪТ – СТОЛЕТНИК ОТ ХАСКОВО ИВАН БЕДЕЛЕВ

АНЕТА ГЕОРГИЕВА

На 31 декември, в навечерието на Новата 2017 г. тракиецът Иван Николов Беделев от Хасково навърши 100 години.

Иван Беделев е от поколението тракийски бежанци, родили се в Беломорска Тракия (село Доганхисар), отрасли и изградили семейства в Хасково.

През дългия си живот Иван Беделев е преминал през всичките житейски изпитания на бежанец – разбити мечти, беднотия, болести, безработица, но въпреки това, той и неговото поколение запазват и крият в себе си до последно надеждата, че един ден ще могат да се завърнат и заживеят в родните си места в Беломорието.

Представители на ръководствата на тракийското дружество „Г. Сапунаров“ и народното читалище „Тракия – 2008“ Кирил Сарджев и Анета Георгиева, посетиха в дома юбиляря. В знак на уважение и признание за активната му дейност в тракийската организация (над 50 г. е квартален отговорник за кв. „Тракийски“) му бяха поднесени поздравителен адрес и подарък стенов часовник. Въпреки годините си бай Иван Беделев е със запазен дух.

РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО В ПЛОВДИВ

В края на декември, по стара традиция тракийско дружество „Войвода Руси Славов“ в Пловдив отбеляза във всичките си секции по места, настъпващите Рождествени празници, изпрати старата година и нарече много късмет, здраве и успехи през новата година. Генерал-майор, инж. Нонка Матова, председател на дружеството, направи обръщение към тракийци в Пловдив, в което освен коледни и новогодишни пожелания се прави равностметка на изминалата година. В него се казва: „Тракийско дружество „Войвода Руси Славов“ като едно от най-голямите и най-стари тракийски дружества у нас, изпраща много наситена година, в която преодолели големи трудности, но има и уникални постижения. Положенията усилили и резултатите от тях са видими. Мотото през 2016 бе „да възстановим нашият собствен тракийски модел!“

От септември в централната ни сграда в Пловдив, за работи музей. Установихме, че петте огромни, професионални витрини, изпълнени с уникални артефакти, не са достатъчни за темите на нематериалното тракийско културно наследство, на тракийското движение, на живота и дейността на дедите ни. Продължаваме със следващите пет витрини, във все повече оформяния се характер на тази сграда на дружеството ни като „Национален център на тракийското изкуство и култура“.

Сериозна промяна от настоящата година има и по отношение на сигурността в сградата.

Имаме намерение да възродим стари практики на дружеството ни, да ги направим иновативни, да се повиши още повече интересът към материалното и духовно наследство на тракийци.“

Потомци на тракийски и малоазийски бежанци от Национална инициатива „Завръщане към корените“ и „По обратния път на дедите ни“ си спретнаха Тракийска Коледа и Урок по родолюбие в Сливен.

Много настроение, весела глъч, спомени, разкази, стихове, тракийски и коледни песни, томбола, викторина, коледни изненади, закачки и късмети от баничката вкусна, тракийски питки, сладости, соленки по рецептите на баба от преди – всичко това присъстваше на празника. Спомени от детството изплуваха, разказваха ги с грейнали очи. Един през друг предлагаха идеи и проекти за бъдещите дни. Студентът Никола свои стихове прочете в памет на тракийци и своите деди. Томболата ги развесели, въпросите от викторината „поизпоти“, всички дружно

ТРАКИЙСКА КОЛЕДА И УРОК ПО РОДОЛЮБИЕ

„Тракия“ извикаха и веселбата продължи. Имаше награди и грамоти и приз за „най-възрастния“ и „най-младия“ потомък на тракийски бежанци. Бай Иван Иванов и младокът Даниел Гиргинов грабнаха призовете завчас.

Милка Димитрова в 3-б клас на 4-то училище „Димитър Петров“ с класен ръководител Ангелина Андонова и директор

Силвия Аврамова изнесе Урок по родолюбие. И въпреки сериозните дела с краваи, колаци, орехии късмети внесе при децата коледно настроение. С интерес учениците следиха разказа за род и родово дърво и пред всички най-смелите своите родови дървета редяха. Има още много от своите родители и деди да научат и като малки изследователи да проучат корените си най-далечни. Жанет рецитира вълнуващо стихотворение по темата, а заедно с Катерина получи грамоти за участие в националните инициативи „Завръщане към корените“ и „По обратния път на дедите ни“. Горди от това за снимка застанаха една подир една.

Абонирайте се!

Каталожен номер

759

Издава: Върховният комитет

Редакционна колегия: чл.-кор. на БАН Васил ПРОДАНОВ, проф. Иван ФИЛЧЕВ, Елена АЛЕКОВА, Никола ИНДЖОВ и Хубен СТЕФАНОВ; Главен редактор: Тодор КОРУЕВ
e-mail: vesttrakia@abv.bg, stdb_sofia@abv.bg, тел.02/986 71 26; факс:02/987 57 53

БАНКОВА СМЕТКА
СТДБ (за вестника)

IBAN: BG34STSA93000001682816 BIC: STSABGSG
Банка ДСК ЕАД, клон 1, ул. „Княз Ал. Батенберг“ – София 1000

КОРЕСПОНДЕНТИ: Валентина АНГЕЛОВА (Бургас) – 0879 545 115; Недка ГОСПОДИНОВА (Перник) – 076/60 13 67;

Димитринка СМОЛЕВА (София) – 02/412 12 36, 0886 746 044; Михаил МИХАЙЛОВ (Сливен) – 044/62 48 53;

Анета Георгиева (Хасково) - 0894 044 420; Веска Ламбова (Шумен) – 0877 71 85 03; Мария ИВАНОВА (Ямбол) – 046/66 35 40

Изпращайте текстове не по-дълги от 4 стандартни машинописни страници (1800 знака). Хонорари за публикуването им не се дават.

2016: С КАКВО Я ЗАПОМНИХМЕ

Продължение от 5-а стр.

18 юни. Край манастира „Света Троица“ в Тополовград се състоя народен събор за автентичен фолклор.

В софийското дружество гостуваха ученици и преподаватели от 129-о основно училище „Антим Първи“ и 88-о средно образователно училище

„Димитър Попниколов“.

25 юни В Кърджали се състоя Осемнадесетият национален тракийски събор „Кърджали 2016“.

ЮЛИ

Излезе Книга тринайета на Известия на Тракийския научен институт, издание на СТДБ и ТНИ.

В Бургас се състоя XIX фолкло-

рен събор „Памет за Тракия“, организиран от тракийското дружество „Екзарх Антим I“ и Община Бургас.

АВГУСТ

6 август. Националният събор в родопското село Славейно отбеляза 113-ата годишнина на Илинденско-Преображенското въстание.

20 и 21 август. Национален въз-

поменателен събор на Петрова нива, посветен на 113-ата годишнина на Илинденско-Преображенското въстание. В музея на Петрова нива – конференция „120 години организирано тракийско движение“.

27 и 28 август. Национален тракийски фолклорен събор „Богородична стъпка“ в Старозагорските минерални бани.

Иван Гранитски получи две национални литературни награди – „Христо Г. Данов“ и „Иван Вазов“.

СЕПТЕМВРИ

Поетът Ивайло Балабанов бе удостоен с Националната литературна награда „Димчо Дебелянов“.

24 септември. Национален тракийски женски събор-поклонение в с. Аврен, Крумовградско.

Тържествен концерт в Бургас, посветен на 120 годишнината на тракийското дружество „Екзарх Антим I“.

ОКТОМВРИ

1 октомври. Национално тракийско поклонение „Ден на тракийската памет“ в мемориалния комплекс край Маджарово.

18 октомври. Огласена е Позиция на Централното ръководство на СТДБ по повод изявления на турския президент Реджеп Тайип Ердоган.

22 октомври. Национална среща-конференция в Кърджали по случай 115 години от рождението на Мара Михайлова.

Тракийци от с. Генерал Инзово отбелязаха с тържествен концерт 120 години на организираното тракийско движение.

31 октомври. Предизборна среща в Тракийския дом в София на Централното ръководство с кандидата за президент Румен Радев.

Варненското тракийско дружество издаде юбилеен сборник „Тракийска летопис“. Той бе представен от д-р Елена Алекова.

НОЕМВРИ

4 ноември. Димитър Ошавков, председател на тракийското дружество „Петър Киприлов“ в Айтос навърши 75 години.

7 ноември. Почина певецът Бисер Киров с родопско потекло, потомък на поборници, почетен гражданин на Смолян.

17 ноември. Акад. Георги Марков навърши 70 години.

В с. Мирлобово, Бургаско, основано от бежанци от Одринска Тракия бе направена първа копка на православен храм.

Тракийците от Айтос отново имат клуб, благодарение на доброто отношение на общинската администрация.

Председателят на СТДБ Красимир Премянов изпраща поздравително писмо до ген. Румен Радев, избран за президент на Република България.

Във Варна бе представена новата книга на Георги Германов „Лек за душата“.

Среща на председателя на СТДБ Красимир Премянов с тракийци от Варна.

19 ноември. Трети фолклорен фестивал за любителски клубове по танци „Перпера“ в Кърджали.

ДЕКЕМВРИ

15 декември. Тракийско дружество „Екзарх Антим I“ в Бургас отбеляза тържествено 120 години от създаването му.

16 декември. Тържествен концерт в Ямбол по случай 172 години от рождението на Капитан Петко войвода.

18 декември. В столицата и в цялата страна тракийци отбелязаха 172 години от рождението на Капитан Петко войвода. Паметниците му потънаха в цветя.

В с. Книжовник, Хасковско бе поставена паметна плоча на Капитан Петко войвода.

23 декември. Почина именитият тракиец Делчо Балабанов, учен-изследовател на българо-турските отношения, юрския проблем и съдбата на тракийските бежанци.

6 август. Национален тракийски събор в Славейно, Смолянско

20-21 август. Национален възпоменателен събор-поклонение на Петрова нива

27-28 август. Национален тракийски фолклорен събор „Богородична стъпка“ в Старозагорските минерални бани

24 септември – Национален тракийски женски събор-поклонение в с. Аврен

1 октомври - Национално поклонение „Ден на тракийската памет“ в Маджарово

22 октомври – Национална конференция, посветена на Мара Михайлова. Снимка на участниците в конференцията пред нейната паметна плоча

31 октомври. Предизборна среща с ген. Румен Радев

19 ноември. Трети фолклорен фестивал за любителските клубове по народни танци „Перпера“ в Кърджали

15 декември. Тракийското дружество в Бургас отбеляза 120 години от създаването му

18 декември. Рожденият ден на Капитан Петко войвода в Хасково